

Nuoret keskittyvät nyt tulevaisuuteen

On puhuttu paljon siitä, että nuoret on se ryhmä, johon puolitoista vuotta jatkunut korona-aika on eniten vaikuttanut. Keväällä 2020 kaikki koululaiset olivat etäopetuksessa kolme kuukautta, ja senkin jälkeen monissa kouluissa on oppilaita opetettu etänä lyhyempiä tai pidempiä jaksoja.

Anna Tapion koulussa Pälkäneen Aitoossa siirryttiin etäopetukseen ensimmäisen kerran 16. maaliskuuta 2020, ja suurin osa oppilaista oli etänä lukuvuoden loppuun. Toinen etäopetusjakso oli maaliskuussa 2021, jolloin etätyöhön siirtyivät kaikki Pirkanmaan yläkoulut. Muuten koulu on pystynyt olemaan

"Viikon tai parin jälkeen alkoi tuntua ihan kauhealta olla koko ajan neljän seinän sisällä ilman kavereita."

lähiopetuksessa, vaikkakin erilaisia rajoituksia on ollut voimassa koko korona-ajan.

Haastattelin muutamaa Anna Tapion koulua käyvää pälkäneläistä oppilasta liittyen korona-aikaan ja kyselin, minkälaisia ajatuksia ja tunteita aika on heissä herättänyt. Haastateltavana olivat pälkäneläiset **Helmi Järvi, Netta Lindholm, Tytti-Maria Ojanperä** ja **Elli Viitanen**.

Oppilaat olivat seitsemäsluokkalaista maaliskuussa 2020, kun korona alkoi. He kaikki sanovat uskoneensa, että ti-

lanne on nopeasti ohi ja etäopetusjakso kestää vain pari viikkoa.

– Tavallaan odotin mielenkiinnolla etäopetuksen alkua. Parin viikon jälkeen, kun olin elänyt pelkästään nuudeleilla, halusin vain takaisin kouluun, Elli sanoo.

Ellin tavoin myös Tytti oli aluksi innoissaan: päästään pois koulusta.

– Viikon tai parin jälkeen alkoi tuntua ihan kauhealta olla koko ajan neljän seinän sisällä ilman kavereita. Päivät alkoivat ja loppuivat aina samalla tavalla, eikä mitään erikoista tapahtunut, Tytti sanoo.

Helmiä etäopetukseen siirtyminen myös hiukan pelotti.

– Olin kuitenkin vasta seitsemännellä luokalla. Minua huolestutti, miten laitteet ja yhteydet toimivat. Yleensä koko korona pelotti, hän sanoo.

Kun etäopetus kuitenkin jatkui ja jatkui, siihen oli tavallaan pakko sopeutua. Kaikki neljä oppilasta toteaa, että vaikka etäopetus oli aika kauheaa aikaa, siitä selvitettiin kuitenkin kunnialla ja hengissä. Nettiyhteydet joskus pätkivät, ja se aiheutti hankaluuksia, mutta kaikki oppilaat sanovat, että apua oli kyllä tarjolla, jos laitteiden kanssa tai oppimisessa ylipäänsä oli hankaluuksia.

Kouluun palattiin syksyllä 2020 suurin odotuksin. Tilanne muuttui kuitenkin jälleen vakavaksi. Melko pian jokaiselle luokalle osoitettiin oma kotiluokka, jossa melkein kaikki tunnit pidettiin, ruoka-aikoja porrastettiin ja heti joulun jälkeen koulussa alettiin käyttää maskeja.

– Tietenkin sitä kesäloman jälkeen toivoi, että kaikki olisi taas normaalia, Elli sanoo.

– Niin ei kuitenkaan käynyt, mut-

ta kaikkiin muutoksiin ja rajoituksiin melko nopeasti tottui. Tärkeintä oli se, että sai kuitenkin olla normaalisti koulussa, eikä tarvinnut kotona koko ajan tuijottaa ruutua, hän lisää.

Maaliskuussa 2021 oltiin taas siinä tilanteessa, että kaikki Pirkanmaan yläkoulut määrättiin etäopetukseen. Kaikki oppilaat ovat sitä mieltä, että se ei tuntunut enää yhtä jännittävältä ja stressaavalta kuin edellisellä vuonna.

– Silloin jo tiesi, millaista etäopetus on, ja osasi henkisesti varautua siihen. Onneksi etäopetus kesti vain kuukauden, tytöt sanovat.

Kaverisuhteisiin ei korona-aika haastatelluilla nuorilla oikeastaan vaikuttanut, mutta harrastuksiin sitäkin enemmän.

– Minä pelaan salibandya, ja harjoituksiin tuli koronan takia kahdeksan kuukauden tauko. Se oli masentavaa. Onneksi nyt taas saa pelata vapaasti, Helmi kertoo.

Tytti puolestaan harrastaa cheerleadingia.

– Treenit olivat aika usein etänä, jolloin ei pystynyt tekemään läheskään kaikkia samoja asioita kuin lähiharjoituksissa, hän sanoo.

Kukaan oppilasta ei ole juurikaan pelännyt itse sairastuvansa koronaan. Jonkin verran he ovat miettineet läheisten, esimerkiksi isovanhempien sairastumista.

– Jossakin vaiheessa kävi mielessä, mitä jos joku läheinen sairastuu, tai itse tartutan jonkun, Netta sanoo.

Koko koronatilanne lisäsi myös jonkin verran yleistä ahdistusta, mutta kaikki ovat mielestään selvinneet tästä hyvin.

– Jossakin vaiheessa ahdisti, kun ajat-

teli, että tällaista elämä tulee tästä lähtien olemaan, Elli sanoo, ja samaa mieltä ovat muutkin

Aluksi kaikista haastatelluista tuntuu, että nuoria ei otettu korona-aikana tarpeeksi hyvin huomioon.

Kaikki haastateltavat suhtautuvat odottavasti ja toiveikkaasti tulevaisuuteen, onneksi.

– Joskus tuntui, että nuoria ei yhtään ajateltu, kun laitettiin kiinni kaikki paikat, joissa nuorilla voisi olla mahdollisuus nähdä toisiaan ja viettää aikaa, miettii Tytti.

– Meitä alettiin ottaa enemmän huomioon, kun tajuttiin, minkälaista meillä on; on tarjottu mahdollisuus keskusteluun, jos siihen on tarvetta ollut, kaikki kuitenkin toteavat.

Kaikki haastateltavat suhtautuvat odottavasti ja toiveikkaasti tulevaisuuteen, onneksi. Kaikkien yhteinen toive on se, että korona-aika loppuisi tähän.

– Haluaisin lukiota. Toivoisin, että

ei olisi enää koronaa, ja voisin keskittyä tulevaisuuteeni, sanoo Elli.

– Johonkin hyvään lukioon olisi kiva päästä, miettii puolestaan Nella. Sama haave on myös Helmillä.

– No, olen ajatellut, että menen ammattikouluun ja opiskelen siellä itseni merkonomiksi. Odotan aika paljon tulevaisuudelta, sanoo puolestaan Tytti.

Teksti ja kuva: Päivi Kosonen, äidinkielen ja kirjallisuuden opettaja Anna Tapion koulussa

– Toivotaan, että korona-aika on nyt ohi, sanovat Elli Viitanen (vas.), Netta Lindholm, Tytti-Maria Ojanperä, Erika Tuomi ja Helmi Järvi.